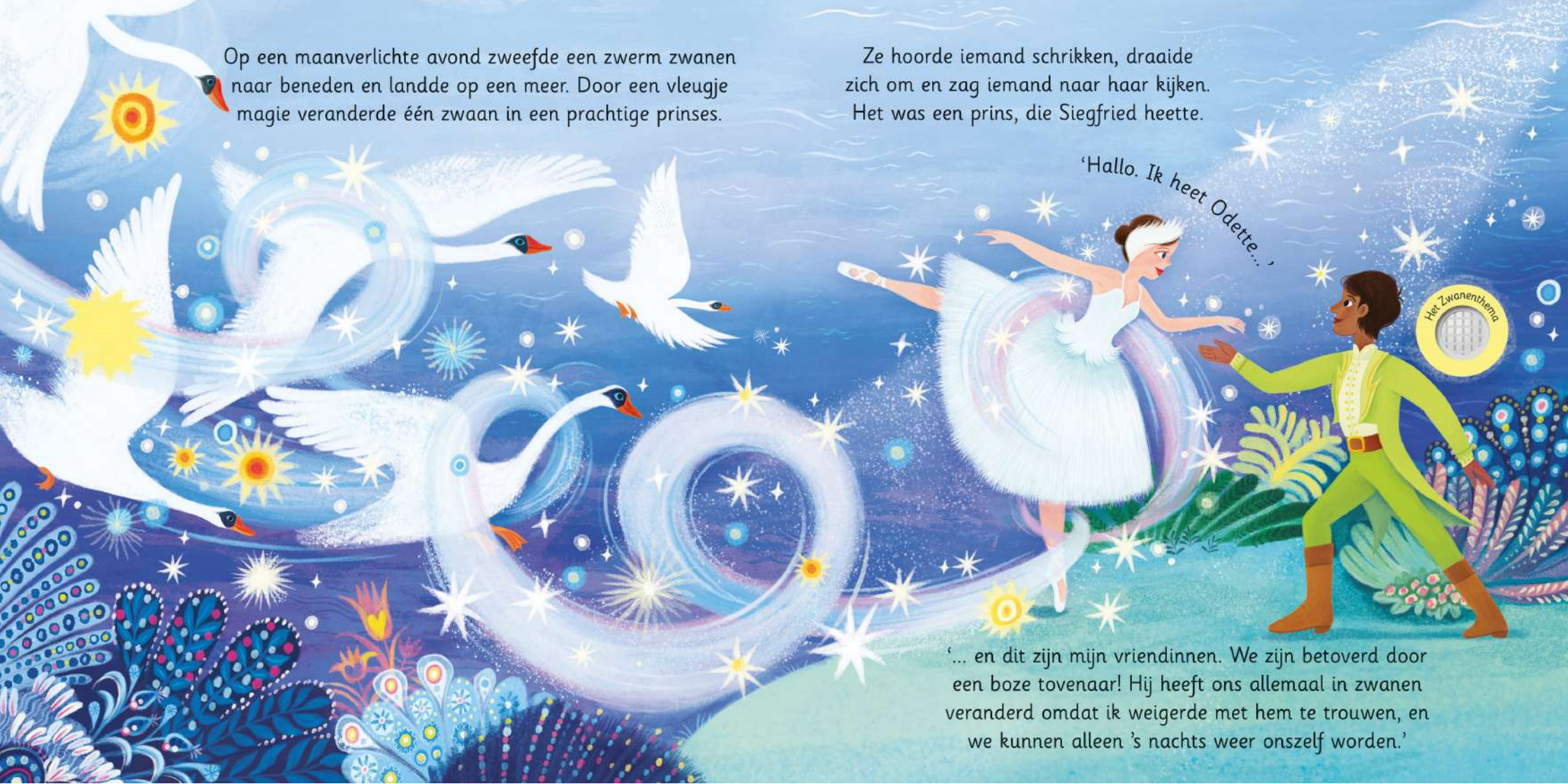

Op een maanverlichte avond zweefde een zwerm zwanen naar beneden en landde op een meer. Door een vleugje magie veranderde één zwaan in een prachtige prinses.

Ze hoorde iemand schrikken, draaide zich om en zag iemand naar haar kijken. Het was een prins, die Siegfried heette.

‘Hallo. Ik heet Odette...’

‘... en dit zijn mijn vriendinnen. We zijn betoverd door een boze tovenaars! Hij heeft ons allemaal in zwanen veranderd omdat ik weigerde met hem te trouwen, en we kunnen alleen 's nachts weer onszelf worden.’

De volgende avond vierde de prins zijn verjaardag. Hij kon zijn ogen niet geloven toen Odette arriveerde. Hij wist niet dat het in werkelijkheid Odile was, de dochter van de tovenaar, die met magie was vermomd als Odette.

‘Odette,
ik beloof je dat ik altijd
van je zal houden.’

Buiten in de kou keek de echte Odette hulpeloos toe. Je kunt je voorstellen dat Siegfried verrast was toen hij haar eindelijk zag. De prins wist meteen dat hij was bedrogen!

Met een verblindende flits veranderden
Siegfried en Odette in zwanen! Hun liefde had
zelf voor nieuwe magie gezorgd.

Ze zweefden de lucht in
en werden nooit meer van
elkaar gescheiden.

Uit de Finale

En de boze tovernaar?
Hij werd zo woedend dat hij
fladderde en krijsde en...

P
L
O
P!

Hij veranderde in een
uil, en was al zijn
toverkracht kwijt.

Odettes vriendinnen juichten en
dansten, want eindelijk waren ze vrij.

